

Systemkollaps i Förvaltningsledet: Reflektion kring Huddinge-fallet

De senaste händelserna i Huddinge och kraven på ökat skydd för tjänstemän blottlägger en fundamental brist i dagens samhällskontrakt. När staten, genom socialtjänsten, skapar "skyddstak" för att isolera sig från medborgarna, har man slutat förvalta och istället börjat regera genom restriktioner.

Tre pelare för en fungerande rättsstat:

- **Lagen ska skydda medborgaren mot staten:** Idag ser vi en inverterad logik där lagstiftningen prioriterar att skydda tjänstemännen *mot* den enskilde agentens desperation.
- **Förvaltning Rätt, -Förvaltning Fel:** En korrekt förvaltning innebär att administrera och underlätta för den **riktiga agenten** – inte att beskära dennes frihet, bostad eller levnadspenning. Ett ingrepp som LVU är i sin kärna en kränkning av agentens tre egenvärden: det fysiska, det psykiska och det ekonomiska.
- **Agentens okränkbarhet:** En medborgare som fråntas sina fundamentala förutsättningar för att leva och röra sig fritt har i praktiken utsatts för en systemkollaps. Våldsamma reaktioner är ofta ett symptom på att staten har övergått från förvaltning till ett aggressivt ingrepp i privatlivet.

Slutsats: Att möta frustration med fler ordningsvakter och dolda personuppgifter döljer bara det underliggande felet. En tjänsteman som inte bemöter sin klient som en fri agent med fullständiga egenvärden har redan misslyckats med sitt uppdrag.

Lex Naturae Protector – Naturens lag som beskyddare av den enskildes rätt.

Det juridiska "skyddstaket": En analys av den nya lagstiftningen

Genom införandet av brottsrubriceringen **förolämpning mot tjänsteman** (sedan 1 augusti 2023) har lagstiftarna tagit ett avgörande steg i att separera förvaltaren från den förvaltade.

- **Skyddstakets funktion:** Istället för att fokusera på att förvaltningen ska vara rättssäker och respektfull, har man valt att kriminalisera medborgarens emotionella reaktion.
- **-Förvaltning Fel:** När en medborgare ser sina tre egenvärden (fysiska, psykiska och ekonomiska) hotas, är en verbal reaktion ofta den sista försvarslinjen. Att då mötas av en lag som förbjuder förolämpningar innebär att staten prioriterar tjänstemannens "bekvämlighet" framför den enskildes rätt att uttrycka frustration över ett felaktigt system.
- **Militär RÄTT:** Denna lagstiftning fungerar som en psykologisk barriär. Den tvingar medborgaren till underkastelse snarare än dialog. Det är en tydlig förskjutning där lagen inte längre skyddar den svagare parten (medborgaren) mot den starkare (staten), utan tvärtom stärker statens maktmedel.

En sann förvaltare behöver inte lagar mot förolämpningar om förvaltningen utförs **RÄTT**. Kravet på detta skydd är i sig ett kvitto på att systemet har misslyckats med att bemöta medborgaren som en **riktig agent**.

Den förlorade juridiken: Från rättsskydd till lagreglering

Det finns en avgörande skillnad mellan den äldre lagens anda och dagens moderna lagregleringar. De "riktiga juristerna" – de som formulerade vår rättshistoria – förstod att lagens främsta syfte var att utgöra ett skydd för den enskilde. Den äldre lagboken vilar på principer som erkänner medborgarens grundläggande frihet som en utgångspunkt.

Dagens lagstiftare har dock övergivit denna förståelse. Istället för att respektera lagens ursprungliga syfte, skapar man ständigt nya, moderna lagregleringar som fungerar som "lappar och lagningar" för en bristfällig förvaltning:

- **Självreglering som mur:** Genom att ta bort regeringens "ventil" för att tillrättavisa domstolar, och istället låta domstolarna kontrollera sig själva (t.ex. genom Domaransvarsnämnden), har man skapat en juridisk bunker. Man kallar det "oberoende", men i praktiken är det ett skyddstak mot ansvarsutkrävande.
- **Reglering vs. Lag:** Där den äldre lagen krävde hänsyn till rättvisan, rider dagens tjänstemän på moderna lagregleringar för att slippa ta hänsyn till den enskilda människans situation. Man prioriterar att följa en paragraf framför att utföra en korrekt förvaltning av en **riktig agent**.
- **Systemkuppen fullbordas:** Genom att stänga de ventiler som förr tillät insyn och rättelse, har man gjort domstolarna till en stat i staten. Den moderna lagstiftningen skyddar nu systemets funktionärer, medan den äldre lagens löfte om beskydd för medborgaren har raderats ut.

Att gå tillbaka till den äldre lagens principer handlar inte om att backa bandet, utan om att återupprätta respekten för den enskildes egenvärden. En sann jurist förstår att en lag som endast skyddar staten mot dess medborgare har förlorat sin legitimitet.